

FAGNINGI EI MAISTARBÖ.

Mot klucku tãu dei leidar
seist laurdan ei april.
Guttemplarungdom gleidar
at Maist'böhállã till.
Prãstãngã skall di fagã
sãtt fãrdi stãlles deit.
Dei har, sãnn dei blai slagã,
just int nãg raingãrt bleit.

Di rãkar lau u kvistar
u bãrar dei eihop.
Kansk nãgen tann mã bristar
ei nãgi fãular grop.
Men slikt dei kan ju lages,
'tannlãkan' gãr dei snart.
Fysst skall bãr ãngã fages,
u dei mã hiskli fart.

U snart sã har di hinnã
till seistã bitens slãut.
Dei sones int a pinnã,
sã feint ser ãngã äut.
Smãsorkar di har rãnnã
umkring u gãrt upp eld,
sãtt nã jãr dei ti brãnnã,
dei leidar imot kvãlld.

U haugt mot himlen sprakar
a' brasã hãr u dãr
u skrãmar leiv av krakar,
som undrar va vörr gãr.
Sãnn Kahlström laidar sangen,
den bleir ei början skral,
men bãttar andrã gangen;
dei gãrd nuck Örves tal!

Snart allã gynnur samlã
si in ei logens hãus,
dãr ungã sum dei gamlã
far kaffi äuten krãus.
U daim sum star u sãllar
har ãrkã ti hãll ei
till allã sum bistãllar
sitt goã — kluckutei.

'Treiklangen' di var feirã!?)
mã kãndã spelmanstag
Kund singã u huveirã
uss allã till bihag.
Applãdar di gynt brakã
sã snart en bit var slãut,
sãtt ja var glad att takã
sag lali sãkat äut.

Va skall sãnn ungdom gãrã
nãr slãut allt annã jãr?
Ja gãr mi knappt bisvãrã
u svarã pa sãnt dãr.
Di 'ringes' hop u aines,
dei gar förãuten prãst,
men dei pa laik ju maines
u dei jãr kanskã bãst...

Men fysst u frãmst för våren
vörr hailã festen har.
Vörr hãlsar snart gumãren
pa majdagssoli klar.
Nã blommar allã lundar,
u snart skall summan grö
mã fleirã gladã stundar
ei ãng ei Maistarbö.